

2 НЕДЕЛЯ СЛЕД НЕДЕЛЯ ПОДИР ВЪЗДВИЖЕНИЕ

ОБИЧАЙТЕ ВРАГОВЕТЕ СИ

И както искате да постъпват с вас човеците, тъй и вие постъпвайте с тях.

И ако обичате ония, които вас обичат, каква вам награда? Защото и грешниците обичат ония, които тях обичат. И ако правите добро на ония, които и вам правят добро, каква вам награда? Защото и грешниците правят същото. И ако давате заем на ония, от които се надявате да го получите назад, каква вам награда? Защото и грешниците дават заем на грешници, за да получат същото.

Но вие обичайте враговете си, и правете добро, и назаем давайте, без да очаквате нещо; и ще ви бъде наградата голяма, и ще бъдете синове на Всевишния; защото Той е благ и към неблагоприятните, и към Злите. И тъй, бъдете милосърдни, както и вашият Отец е милосърден

(Лука 6:31-36.)

Хората, братя, обикновено казват: „Каквото зло не желаят да ти сторят другите, не им го прави и ти“. По този начин се осигурява равновесие в обществото и често се избягват престъпления.

Иисус обаче без да се занимава с отрицателната страна на този въпрос, подчертава положителното отношение към ближния, т.е. колкото добрини очакваме да ни направят другите, същите и ние да предложим. Това житейско отношение се нарича любов, която я възпява св. ап. Павел в първо послание до Коринтяни (13 гл.).

Христос изисква от нас да го последваме и да се оприличим на Него. Така Той ни е създал: по образ и подобие Божие. Св. ап. Павел приканва християните да приличат на него, тъй като той самият пръв последва примера на Христос. „Бъдете мои подражатели, както съм и аз на Христос“. Това е реалният опит на светците, които в действителност вкусват, че „Бог е любов“.

Във всички молитви молим Бог да бъде състрадателен, дълготърпелив и многомилостив, без гняв и ярост. Ние просим от Него опрощение. Това означава да ни вмести в своята любов и милост.

Но не изискваме ли и ние същото от хората? Да ни прощават, т.е. да не претава да ни обичат и постоянно да проявяват разбиране към нас? В Господнята молитва казваме: „И прости нам дълговете ни, както и ние прощаваме на нашите длъжници“. Това е най-трудното! Нужна е зрялост, молитва и излизане от твоето аз, за да срещнем ближния, който също има нужда от любов, която имаме и ние.

Никой не се чувства толкова велик, че да няма нужда от друг човек. И никой не е толкова малък, че да не се нуждае другият от него!

Радост търсим, братя, сигурност, разбиране, песен, а не недоволство. Искаме другите хора да са истински и непресторени към нас, приятелски настроени с открити сърца и никога прикрити. Да познаят усилията, мъката, нашият интерес към тях! Но това означава, че трябва да изискваме и от себе си, да предлагаме всичко това на другите. „И както искате да постъпват с вас хората, тъй и вие постъпвайте с тях“ (Лука 6:31).

Автор: Апостол Папаконстантину,

Митрополит на Поляна и Кукуш

Източник: Как ще повярват, ако не чуят?